

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/135/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115202523
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115202523.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a. s., Mlynské Nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnka 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanému: Q. R., nar. X.X.XXXX, bytom W. U. O. X, XXX XX L., o zaplatenie 599,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C/41/2015-68 zo dňa 30.9.2015, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 50,- eur. Ďalším výrokom napadnutého rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 549,83 eur, úrok z omeškania vo výške 27,40 eur a ročný úrok z omeškania vo výške 8,5 % resp. 8,25 % z jednotlivých čiastkových súm, presne špecifikovaných vo výroku napadnutého rozsudku, ako aj trovy konania vo výške 35,50 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, to všetko v mesačných splátkach po 15,- eur, počnúc mesiacom novembrom 2015 pod následkom straty výhody splátok.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd priznal žalobcovi len náhradu účelne vynaložených trov, keďže žalobca mal vo veci plný úspech. Za účelne vynaložené trovy súd považoval v tomto prípade len zaplatený súdny poplatok zo žaloby, nie však trovy právneho zastúpenia. V tejto súvislosti poukázal už na skôr vyslovené závery v obdobnej veci toho istého žalobcu vedenej pod sp. zn. 11C/29/2014. Je totiž potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a nárok na náhradu trov konania spojených so zastupovaním. Obe veci síce spolu súvisia, ale je potrebné posudzovať ich oddelene. Za účelne vynaložené trovy v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. sa považujú len tie, ktoré sú nevyhnutné k riadnemu uplatneniu alebo bráneniu práva na súde. Posúdenie tejto otázky sa odvíja od charakteru konkrétneho sporu. V danom prípade ide o tzv. typovú žalobu, ktorá sa používa v množstve obdobných sporov a v jej obsahu sa menia len čísla a sumy príslušných faktúr. Ide o skutkovo a právne jednoduchú vec a zo spisu ani nevyplýva, že by nastala nejaká skutočnosť, ktorá by vybočovala z tohto typového konania. Tento právny záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove, ktorý rozsudkom č.k. 4Co 272/2014 -118 zo dňa 13.5.2015 potvrdil už spomínaný rozsudok tohto súdu v obdobnej veci s totožným právnym názorom č.k. 11C/29/2014-85 zo dňa 12.9.2014. V tejto súvislosti poukázal aj na ďalšiu judikatúru napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4MCdo 21/2009, ale tiež rozhodnutia ústavného súdu ČR I.US 988/2012, I. US 1325/11, III. US 2985/14, nálezy Ústavného súdu ČR II. US 3011/11, I. US 3923/11 alebo rozhodnutie Ústavného súdu ČR vo veci I. US 3372/11. V závere uviedol, že súdu nedá poukázať na nie dostatočnú kvalifikovanú právnu pomoc pri spracovaní žaloby, na čo súd poukázal v úvodnej časti odôvodnenia rozsudku. Navyše pri výroku o trovách konania v tomto prípade by bolo možné uvažovať aj aplikácii § 150 ods. 1 O.s.p. a to práve po zohľadnení zlej sociálnej

situácie žalovaného, ktorú si nezavinil sám vzhľadom na to, že má zdravotné problémy a je na invalidnom dôchodku.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku - výroku o trovách konania odvolanie právny zástupca žalobcu. Nesúhlasil s nepriznaním náhrady trov právneho zastúpenia. K tvrdeniu súdu, že v danej veci nešlo o vec skutkovo a právne zložitú, ale išlo o tzv. typizovanú žalobu, kde sa mení len spotrebiteľ a prípadne výška dlžnej sumy, uviedol, že podobnosť jednotlivých prípadov nemožno spájať s tým, že by zo strany právneho zástupcu žalobcu nedochádzalo k príprave, prevzatíu, právnomu posúdeniu a rokovaniam o každom jednotlivom prípade, ktorý má byť žalovaný na súde. Je predsa zrejmé, že správne a účinné vykonanie právneho zastúpenia si vyžaduje už pri prevzatí veci posúdiť, či je vec vôbec možné a rentabilné riešiť prostredníctvom súdneho konania. Právny zástupca žalobcu taktiež ku každému prípadu, ktorý mu je odovzdaný žalobcom, zriadi zložku a vedie evidenciu za účelom jeho úspešného vyriešenia, pričom skutočnosť, že sa jedná o drobný spor, nie je v žiadnom prípade relevantná, nakoľko právny zástupca musí ku každému prípadu pristupovať s osobitnou starostlivosťou. Tomu zodpovedá aj následne spísanie každej žaloby, zabezpečenie kompletizácie dokumentov predstavujúcich prílohy. S ohľadom na uvedené má za to, že trovy právneho zastúpenia, tak ako boli vyčíslené počas konania, sú nepochybne účelne vynaložené trovy konania a sú nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu v tejto veci. V prípade, že by bol súd iného názoru, došlo by k porušeniu zásady rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti a ustanovenia čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že je na invalidnom dôchodku, jeho príjem nie je dostačujúci, po zaplatení poplatkov mu neostáva ani životné minimum. Preto nesúhlasí s odvolaním žalobcu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne poukázal na ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého vzniklo žalobcovi právo na náhradu trov konania z titulu úspechu v spore. Správne poukázal aj na to, že v danom prípade ide o tzv. typovú žalobu, ktorá sa používa v množstve obdobných sporov a v jej obsahu sa menia len čísla a sumy príslušných faktúr.

Žalobcom uplatnená odvolacia námietka, týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia, nie je dôvodná. Je pravdou, že súd prvého stupňa rozhodoval o trovách konania v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že zohľadňoval len charakter žaloby ako typovej a nie charakter sporu ako drobný spor, na ktorú skutočnosť poukázal právny zástupca žalobcu v odvolaní, táto skutočnosť však nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na právnu pomoc sa priznáva každej tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore. Hlavný význam práva spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Právo na právnu pomoc však automaticky neznamená aj právo na náhradu trov konania v sporovom konaní. Pri rozhodovaní o trovách konania platí zásada zodpovednosti účastníka za výsledok v spore vyplývajúca z ust. § 142 Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, za predpokladu splnenia existencie procesných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ako aj výnimočnosť prípadu, oprávňuje súd nepriznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania. Právo na náhradu trov konania je viazané na účelnosť vynaložených trov konania. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokáta v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní.

Merítkom účelnosti uvedeným v § 142 ods.1 O.s.p. je preto nevyhnutné pomerovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli, teda aj náklady vynaložené účastníkom v súvislosti s jeho

zastúpením advokátom. Na posudzovanie účelnosti nákladov právneho zastúpenia nemožno rezignovať len preto, že účastník pri zastúpení advokátom realizuje svoje právo na právnu pomoc.

Problematikou posudzovania účelnosti trov právneho zastúpenia sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6MCdo 9/2013 zo dňa 20.7.2014, ktorý v citovanom uznesení uviedol, že „v prípade rozhodovania o náhrade trov konania pri plnom úspechu vo veci je táto zásada výslovne uvedená v § 142 ods. 1 O.s.p.. Pojem „účelnosť“ použitý v tomto ustanovení treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými. Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napr. zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejma snaha zvýšiť náklady konania protistrane (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky z 25. 3. 2014 sp. zn. I. ÚS 3819/13 dostupný na www.concourt.cz). Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva.“

S prihliadnutím na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd správne posudzoval nevyhnutnosť uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia a účelnosť jej vynaloženia a správne rozhodol, ak náklady právneho zastúpenia žalobcu advokátom považoval za neúčelné po zistení, že sa jednalo o typovú vec, jednoduchú po skutkovej i právnej stránke pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza typovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany a výška dlhu.

Preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny.

V odvolacom konaní žalobca nemal úspech. Žalovaný návrh na náhradu trov odvolacieho konania nepodal. Preto pri aplikácii § 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 2 O.s.p. odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.